

kelse som yderligere dommer, når byrettens forhold tilsiger det. Beskikkelsen meddeles en af de dommere i landsretskredsen, der efter retsplejelovens § 15, stk. 6, er ansat fortrinsvis til varetagelse af de i § 45 nævnte opgaver (»rejsedommere«).

Udvalget foreslår, at den dommer, der i øvrigt beklæder den pågældende ret, eller – hvis denne dommer ikke deltager i domsforhandlingen – den efter embedsalder ældste dommer fungerer som retsformand. Dommerne kan dog aftale andet. Udvalget foreslår endvidere, at en enkelt dommer kan handle på rettens vegne uden for domsforhandlingen.

Udvalget finder videre, at det for at bevare domsmændenes flertal som konsekvens af forslaget om flere dommere vil være naturligt at udvide domsmændenes antal til 3. Hvis én af domsmændene må melde forfald, kan de resterende 2 domsmænd tillægges hver 1½ stemme.

Udvalgets forslag omfatter alene sager om økonomisk kriminalitet af længere varighed. Udvalget angiver som et udgangspunkt, der kan fraviges i begge retninger, sager med mindst 50 retsdage. Udvalget bemærker, at forslaget ikke medfører udgifter til aflønning af en ekstra dommer under sagen, hvis man undlader at udpege en suppleant for de juridiske dommere.

Herudover finder udvalget, at det i disse tilfælde bør overvejes at udvide bestemmelsen i retsplejelovens § 214, stk. 3, hvorefter en sag kan fortsætte i tilfælde af en dommers, en nævnings eller en domsmands forfald, til også at omfatte disse store sager om økonomisk kriminalitet, således at hverken en dommers eller en domsmands forfald vil betyde, at sagen skal gå om. I så fald vil det ikke være nødvendigt at udpege en suppleant for hverken dommer eller domsmand, medmindre sagen er af helt ekstraordinær lang varighed.

Der henvises til betænkningen side 119-121 og 134-135.

2.2.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig med udvalget i, at det vil være hensigtsmæssigt i længerevarende og komplicerede sager om økonomisk kriminalitet, at retten sammensættes af to juridiske dommere. Ikke mindst i de sager, hvor der i dag af hensyn til risikoen for forfald er udpeget en suppleant for dommeren i medfør af retsplejelovens § 18, stk. 1, vil det være naturligt, at begge virker ved sagens behandling. En sådan ordning vil ud over en bedre ressourceanvendelse desuden styrke behandlingen af disse sager.

Justitsministeriet er desuden enig i forslaget om, at der for at bevare domsmændenes flertal bør medvirke 3 domsmænd i sådanne sager frem for som i dag 2.

Udvalget har foreslået, at der skal medvirke 2 dommere og 3 domsmænd i alle sager om økonomisk kriminalitet, der forventes at have en længere varighed. Udvalget har ikke nærmere afgrænset, hvad der skal forstås ved en økonomisk straffesag, men har anført, at begrebet »af længere varighed« som udgangspunkt forudsætter en varighed på mindst ca. 50 retsdage. Udvalget har samtidig anført, at ordningen efter en konkret vurdering af bl.a. sagens kompleksitet kan finde anvendelse i sager, hvor den forventede varighed er f.eks. 40 retsdage, og at ordningen i andre tilfælde kan virke overflødig i nogle sager på f.eks. 60 retsdage. Det fremgår således, at der efter udvalgets forslag er overladt et skøn til domstolene, hvori også hensynet til sagens kompleksitet indgår.

Justitsministeriet er enig i, at ordningen bør rette sig mod længerevarende økonomiske straffesager af en vis kompleksitet, og at 50 retsdage kan tjene som udgangspunkt for, om en sag må anses for længerevarende.

Det vil herefter bero på en konkret vurdering, hvorvidt sagens kompleksitet er af en sådan beskaffenhed, at der skal medvirke 2 dommere. Justitsministeriet finder derfor, at bestemmelsen bør udformes således, at udpegningen af 2 dommere i de længerevarende økonomiske straffesager ikke er pligtmæssig, men fakultativ. Kompetence til at træffe afgørelse herom tillægges den stedlige landsretspræsident efter indstilling af dommeren eller ved de præsidentledede embeder byrettens præsident.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets forslag, hvorefter den dommer, der i øvrigt beklæder den pågældende ret, eller såfremt denne dommer ikke deltager i domsforhandlingen, den efter embedsalder ældste dommer virker som retsformand, medmindre dommerne aftaler andet. Uden for domsforhandlingen kan en enkelt dommer handle på vegne af retten.

Som konsekvens heraf foreslår Justitsministeriet, at der indsættes en bestemmelse i retsplejeloven om stemmefordeling ved forfald. Herefter skal hver dommer og hver domsmand have én stemme ved afstemninger. I sager om økonomisk kriminalitet, der forventes at have en længere varighed, hvori der medvirker 2 dommere og 3 domsmænd, har, hvis undtagelsesvis kun en dommer medvirker, denne to stemmer. På samme måde har hver domsmand 1½ stemme, hvis der undtagelsesvis kun medvirker 2 domsmænd.

Det må antages, at der næppe vil være behov for i disse sager tillige at udpege en suppleant efter regler-